

സാഹിത്യവാരഫലം

1998/02/13 (സമകാലികമലയാളം)

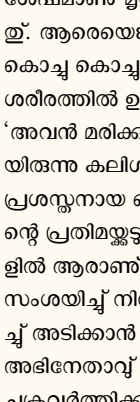
എം. കൃഷ്ണൻ നായർ

Copyright © 2014-2020, J. Vijayamma. The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-Commercial Share Alike license for free download and usage. Sayahna Foundation, JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014. URL: <http://www.sayahna.org>

സാഹിത്യവാരഫലം

1998/02/13-ൽ സമകാലികമലയാളം വാരികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്.

ലോകം കണ്ട കൊലപാതകികളിൽ അനായാസമായി ഒന്നാം സ്ഥാനത്തെത്തും രോമൻ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന കലിഗുല (Caligula 12 AD-41 AD). രോമൻ ചരിത്രകാരൻ സ്വീതോനിയസിന്റെ (Suetonius b in AD 69) “The Twelve Caesars” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ കലിഗുലയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭാഗം വായിച്ചാൽ നമ്മൾ ഞെട്ടിപ്പോകും.

THE TWELVE CAESARS
Translated by Alexander Thomson

പ്രദർശനത്തിന് വേണ്ടി വന്യമൃഗങ്ങളെ ഒരുമിച്ച് കൂട്ടിയ അയാൾ തിരുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട്, മാട് ഇവയെ കൊന്നുണ്ടാക്കുന്ന മോസത്തിന് വില കൂടുമെന്നതിനാൽ കുറ്റവാളികളെ ജീവനോടെ അവയ്ക്ക് ഇടുക്കൊടുത്താൽ മതിയെന്ന്. അജിതാതന്മാര ബനികളിലും പാതകളിലും ജോലിയ്ക്ക് അയച്ചിട്ട് അയാൾ അവരെ ക്രൂരമൃഗങ്ങളുടെ മുൻപിലേക്ക് എറിഞ്ഞു കൊടുക്കും. മറ്റുള്ളവരെ കൊച്ച് കൂട്ടുകളിലാക്കി മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ചാലുകാലിൽ ഇഴയായി നോക്കിപ്പിക്കും. അവരിൽ ചിലരെ വാളുകൊണ്ട് നേർ പകുതിയായി മുറിച്ചിടും. വലിയ കുറ്റങ്ങൾക്കുള്ള ശിക്ഷയായിരുന്നില്ല ഇത്. തന്റെ പ്രതിഭയെ അംഗീകരിക്കാത്തവരെയാണ് കലിഗുല ഇങ്ങനെ കൊന്നത്. ഒരു പ്രഭുവിനെ ക്രൂരമൃഗങ്ങളുടെ മുൻപിലേക്ക് എറിയാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ താൻ നിരപരാധനാണെന്ന് അയാൾ ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു. ചക്രവർത്തി അയാളെ തിരിച്ച് കൊണ്ടുവന്ന് നാക്കു മുറിച്ചിട്ടുനിന്ന ശേഷമാണ് മൃഗങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണമായി വലിച്ചെറിഞ്ഞത്. ആരെങ്കിലും കൊല്ലുന്നതിന് മുൻപ് അയാൾ കൊച്ച കൊച്ച മുറിവുകൾ മരിക്കാൻ പോകുന്നവരെ കൊന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. ഇത്തരം പീഡനങ്ങൾക്കെതിരെ ‘അവൻ മരിക്കണമെന്ന് അവന് തോന്നണം’ എന്നായിരുന്നു കലിഗുലയുടെ കല്പന. ദുരന്ത നാടകങ്ങളിലെ പ്രശസ്തനായ ഓദീനേതാവിനോടു് അയാൾ ജൂലിയറ്റിന്റെ പ്രതിമയ്ക്കടുത്ത് നിന്നു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു: “ഞങ്ങളിൽ ആരാണ് മഹൻ?” അഭിനേതാവ് ഒരു നിമിഷം സംശയിച്ച് നിന്നപ്പോൾ കലിഗുല അയാളെ കെട്ടിവെച്ച് അടിക്കാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. കാര്യമുൾമുദ്രത്തിന് അഭിനേതാവ് വിലപിക്കുന്നതിന്റെ സംഗീതാത്മകവും ചക്രവർത്തിക്ക് അനുകൂലമായും വേണ്ടിയായിരുന്നു ഈ കരാവർത്തനം. ഇനിയുണ്ട് ക്രൂരതകളുടെ വിവരണം. അവ അറിയാൻ താല്പര്യമുള്ളവർക്ക് Suetonius-ന്റെ “The Twelve Caesars” എന്ന ഗ്രന്ഥം നോക്കാം (പെൻ ഗിൻ ബുക്ക്സ്, Robert Graves-ന്റെ തർജ്ജമ, പുറങ്ങൾ 153 മുതൽ 184 വരെ). Colin Wilson എഴുതിയ A Criminal History of Mankind എന്ന പുസ്തകത്തിലും ഈ മനുഷ്യാധമന്റെ ക്രൂരതകളുടെ വിവരണമുണ്ട് (പുറം 199, 200).

ഭരണാധികാരികളുടെ നൃശംസതകളെ വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ അത്യുഷ്ണ വർണ്ണനകൾ നിറഞ്ഞ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മനുഷ്യരെ അധഃപതിപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വളരെ വളരെ കൂടുതലായി റ്റേലിവിഷനിലെ അശ്ലീല അശ്ലീലാംഗങ്ങൾ ദൃഷ്ടാക്കളെ അധഃപതിപ്പിക്കുന്നു.

ഒന്നും ജീവിതകാലങ്ങൾക്ക് തമ്മിൽ വലിയ അന്തരമില്ല. കലിഗുല മരിച്ചതിന് ശേഷം ഇരുപത്തിയെട്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് സ്വീതോനിയസ് ജനിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് ചരിത്രകാരന്റെ പ്രതിപാദനങ്ങളിൽ സുലൈകരണമോ അത്യുഷ്ണയോ വന്നിരിക്കാനിടയില്ല. Bad literature is a crime against society എന്ന് ആൽഡസ് ഹക്സ്ലി പറഞ്ഞതിനാൽ പ്രോത്സാഹിക്കപ്പെട്ട് ഞാൻ എഴുതുകയാണ്: ‘സാഹിത്യത്തിലും കലിഗുലയെപ്പോലുള്ള പ്രാണനാശകളെ’. അവരിൽ ഒരാളായി ഞാൻ കാണുന്ന ശ്രീ. എബ്രഹാം മാത്യുവിനെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ‘ചാനൽ മാറുന്ന’ എന്ന ചെറുകഥ (മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ് - ലക്കം 49) പ്രാണനാശമാണ്.

ഒരു മുത്തച്ഛനെയും പേരക്കുട്ടിയെയും സംസാരിപ്പിച്ചും പ്രവർത്തിപ്പിച്ചും തലമുറകളുടെ അന്തരം സൃഷ്ടിക്കാനായിരുന്ന ഈ രചനയിൽ അനവാചകനെ അസ്വസ്ഥനാക്കുന്ന കലാപരാഹിത്യമൂലത്തെ വേറൊന്നുമില്ല. സാഹിത്യത്തിന്റെ പരിണാമത്തിന് വിധേയമായി ചെറുകഥയുടെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയവും പ്രതിപാദനരീതിയും മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നുവെന്ന് എനിക്കറിയാം. എന്നാൽ എന്തെല്ലാം മാറ്റങ്ങൾ വന്നാലും റോസാപ്പൂവിന്റെ ഉള്ള കൂട്ടത്തിൽ ചുവന്നിരിക്കുന്നത് പോലെ രചനയുടെ കേന്ദ്ര ഭാഗമെങ്കിലും കലാത്മകമായിരിക്കണമല്ലോ. അതില്ലാത്ത രചനയിൽ. ആധുനികതയാണ് തന്റെ രചനയുടെ സവിശേഷതയെന്ന് കഥാകാരന് പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊടുക്കും. മാർക്സിസ്റ്റായ ബന്റുഗിൻ പറഞ്ഞു എന്തെല്ലാം മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായാലും അവ ഒരേയൊരു കലൈഡസ്കോപ്പിന്റെ-ചിത്രദർശനിക്കുഴലിന്റെ-വൈചിത്ര്യമാർന്ന രംഗങ്ങൾ പോലെയാണെന്ന്. മോപസാങ്ങിന്റെയും കാൽവിനോയുടെയും കഥകൾ വീടിനങ്ങൾ. പക്ഷേ മോപസാങ് കലയെന്ന ചിത്രദർശനിക്കുഴലിലൂടെ ചില കാഴ്ചകൾ കാണിച്ചു തരുന്നു. കാൽവിനോ-തികച്ചും അത്യാധുനികനായ കാൽവിനോ-മറ്റു ചില കാഴ്ചകൾ കാണിച്ചു തരുന്നു. കാഴ്ചകൾക്ക് വീടിനത്തെയുണ്ടെങ്കിലും ഒരു കലൈഡസ്കോപ്പ് തന്നെയാണ് രണ്ടു പേരുടെയും കൈകളിൽ. നമ്മുടെ കഥാകാരന്റെ കൈയിൽ ചിത്രദർശനിക്കുഴൽ ഇല്ലേയില്ല.

ചോദ്യം, ഉത്തരം

ചോദ്യം: തിരുവനന്തപുരത്തെ പ്രൈവറ്റ് ആശുപത്രി കളെക്കുറിച്ച് എന്താണ് അഭിപ്രായം?

ഉത്തരം: സർക്കാരാശുപത്രിയിൽ ഞാൻ പോകുകയില്ല. ഏതെങ്കിലും സ്വകാര്യാശുപത്രിയിലാവും എന്റെ അന്ത്യം. അതുകൊണ്ട് ഉള്ളിലുള്ളത് എഴുതാൻ പേടി. എങ്കിലും പ്രൈവറ്റ് ആശുപത്രിയിലെ അധികാരികളോടു മാപ്പ് ചോദിച്ചു കൊണ്ട് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത് എഴുതിക്കൊള്ളട്ടെ. കാലിൽ പാമ്പ് കടിച്ചാൽ വിഷം വളരെ വേഗം മുകളിലേക്ക് കയറുമല്ലോ. അതുപോലെ തോന്നുന്നവരായ പ്രൈവറ്റ് പ്രതിനിമിഷം മുകളിലേക്ക് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കും.

ചോദ്യം: അന്തരിച്ച ഫിലിം ഡയറക്ടർ അരവിന്ദൻ എപ്പോഴും മൗനം അവലംബിച്ചതിന്റെ കാരണമെന്ത്?

ഉത്തരം: അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവമെന്ന് കരുതിയാണ്. എങ്കിലും ജനപ്രതിപതിയുടെ മുൻപിലിരിക്കുന്ന സദാശിവദാസി രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ പ്രതിമയോടു് വല്ലതും ചോദിച്ചാൽ അത് മറുപടി പറയുമോ? അത് രാമകൃഷ്ണപിള്ളപ്രതിമയുടെ സ്വഭാവം.

ചോദ്യം: പ്രകാശത്തേക്കാൾ വേഗം കൂടിയത് വല്ലതുമുണ്ടോ?

ഉത്തരം: രാഷ്ട്രീയനേതാക്കന്മാരുടെ ക്രിമിനൽ ക്യാഷന്റെ പ്രകാശത്തേക്കാൾ വേഗം കൂടിയത് ചെറുപ്പെടുക. അതിനേക്കാൾ വേഗത്തിൽ ബഹുജനം അവയെ മറക്കുകയും ചെയ്യും. മറവി സെക്കൻഡിൽ 744000 മൈൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു. കറും സെക്കൻഡിൽ 372000 മൈൽ വേഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു. പ്രകാശം സെക്കൻഡിൽ 186000 മൈൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു.

ചോദ്യം: ‘അതിപരിചയമാർക്കും മാനമില്ലാതാകും’ എന്ന് കെ. സി. കേശവപിള്ള പറഞ്ഞത് ശരിയോ?

ഉത്തരം: ശരി. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം മുഴുവനും പറഞ്ഞില്ല. മാനമില്ലാതാകും. വർഷംതോറും വളരെ ചെറുതും ചെയ്യും. പിന്നെ സ്കൂളിൽ പോകാൻ വെളുന്ന പറയുന്ന പിള്ളേരെ അടിക്കാതെ തനയ്ക്ക് നേരം കാണൂ.

ചോദ്യം: വേർതിപോം അപ്പൻഡിക്സ് നേരത്തെ എടുത്തു കളയുന്നതല്ലേ നല്ലത്? അപ്പൻഡിക്സെസ്റ്റിസ് ഒഴിവാക്കാമല്ലോ നേരത്തെ അത് ശസ്ത്രക്രിയ ചെയ്ത് മാറ്റിയാൽ?

ഉത്തരം: വേണ്ടത്തൊക്കെ താങ്കൾ നേരത്തെ ദുരക്കളയാറുണ്ടോ? റ്റേലിവിഷൻ സെറ്റ് താങ്കൾ വിട്ടിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ടോ?

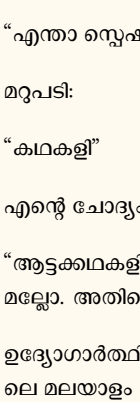
ചോദ്യം: നിങ്ങൾ ഒ. വി. വിജയന്റെ നോവലുകൾ വായിക്കാറുണ്ടോ? വീണ്ടും വീണ്ടും?

ഉത്തരം: ഇപ്പോഴില്ല. വിജയന്റെ നല്ല നോവലുകൾ വായിച്ചാൽ എനിക്ക് മുട്ടുമ്പോൾത്തന്നെ പിറ നോവലുകൾ ഓർമ്മയിലെത്തും. ആ അസ്വസ്ഥത ഒഴിവാക്കാനായി ഞാൻ മുട്ടുമ്പോൾത്തന്നെ നോവലുകൾ വീണ്ടും വീണ്ടും വായിക്കുന്നു. അപ്പോൾ വിജയന്റെ നല്ല നോവലുകൾ ഓർമ്മയിലെത്തുകയും ഞാൻ ആ സ്മരണയിൽ ആഹ്ലാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചോദ്യം: ചോദ്യങ്ങൾ ദീർഘങ്ങളായ ഉത്തരങ്ങളായി വരുന്നത് വായനക്കാർ പ്രതിഷേധിക്കുന്നതെന്ന കാര്യം നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?

ഉത്തരം: കൊച്ചു ചോദ്യങ്ങൾക്ക് കൊച്ചുത്തരങ്ങൾ പോരേ? നിലവിളക്ക് കത്തിക്കാൻ താങ്കൾ വിടീന്തി വെളുമോ? പോസ്റ്റോഫീസിൽ നിന്ന് സ്റ്റാമ്പ് വാങ്ങിച്ച് പരമ തേച്ച ഭാഗം നന്നായ്ക്ക് റൂപ്പ് ഇറക്ക് ജലത്തിന്റെ കഞ്ഞാഴിക്കിൽ അത് വച്ചു കൊടുക്കുമോ നിങ്ങൾ?

ജേണലിസം

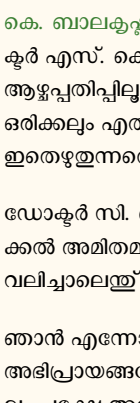
മാഷാദു ദി ആസിസി

ഉജ്ജ്വല പ്രതിഭാശാലി എന്ന വിശേഷണം നല്ലൊരു ബ്രസീലിയൻ നോവലിസ്റ്റ് മാഷാദു ദി ആസിസിനെ ‘അവതരിപ്പിക്കാൻ’ വയ്ക്കും. (Joaquim Maria Machado de Assis 1839-1908 ഷോ ആക്ട് മാറിത്തന്നു ദി ആസിസി). അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വയാവഹങ്ങളായ നോവലുകൾ ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും The Psychiatrist എന്ന ചെറുകഥയൊഴിച്ചു മറ്റുള്ള ചെറുകഥകളിൽ ഒരേണ്ണം പോലും വായിച്ചിട്ടില്ല. മാഷാദുവിന്റെ The Looking Glass എന്ന കഥയെക്കുറിച്ച് കോളിൻ വിൽസൻ New Pathways in Psychology എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞതിനെ അവലംബമാക്കിയാണ് ഇനിയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ വിവരിക്കുന്നത്. യുദ്ധസേവനം കഴിഞ്ഞു ലൂറണെന്റിന്റെ യൂണിഫോം ധരിച്ച് വീട്ടിലെത്തിച്ചു. ഉദ്യോഗത്തിനെ എല്ലാവരും ബഹുമാനിച്ചു. അമ്മ അയാളെ ‘എന്റെ ലൂറണെന്റ്’ എന്ന വിളിക്കും. മറ്റു ബന്ധുക്കളും അയാളെ അങ്ങനെയെന്നാണ് വിളിക്കുക. ഇതിന്റെയൊക്കെ ഫലമായി താൻ ലൂറണെന്റ് തന്നെയെന്ന് അയാൾ വിശ്വസിച്ചു. ഒരു ദിവസം അയാളുടെ അമ്മയെയും മറ്റുള്ളവരും എവിടെയോ പോയപ്പോൾ അയാൾക്ക് ഏകാകിയുടെ ദുഃഖം നഷ്ടബോധം. വീട്ടിലുള്ള ഒരു വലിയ കണ്ണാടിയുടെ മുൻപിൽ അയാൾ ചെന്നു നിന്നപ്പോൾ ശരീരം അന്യസ്ഥമായി കാണപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ അയാൾ ലൂറണെന്റിന്റെ യൂണിഫോം ധരിച്ചു. അതോടെ അന്യസ്ഥത മാറി. ഇല്ലാത്ത ആത്മാഭിമാനവും തിരിച്ചു കിട്ടി. എന്നും അയാൾ യൂണിഫോം ധരിച്ചു കണ്ണാടിയുടെ മുൻപിലിരുന്നു. അത് ചെയ്തില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അയാൾ ഭ്രാന്തനായിപ്പോയേനെ. കണ്ണാടി അങ്ങനെ അയാളെ രക്ഷിച്ചു. ഇതിന് വിപരീതമായ അവസ്ഥയാണ് ഓക്സ്ഫോർഡിലെ The Picture of Doran Gray എന്ന നോവലിൽ കാണുക. ഡോറിയൻ ഗ്രേയുടെ ചിത്രം ഒരു കലാകാരൻ വരച്ചുകൊടുത്തു. ആ ചിത്രം ഒരു വിധത്തിൽ കണ്ണാടി തന്നെയാണ്. ഡോറിയൻ ഗ്രേ എന്ത് വിചാരിച്ചാലും അത് ചിത്രത്തിന്റെ മുഖത്ത് പ്രതിഫലിക്കുന്നു. ക്രമേണ അയാൾ അധഃപതിച്ചു. ആ അധഃപതിപ്പും അയാളുടെ മലിന വികാരങ്ങളും ചിത്രം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയായി. ഒടുവിൽ അയാൾ ആ ചിത്രത്തെ കത്തിക്കിയിട്ട് ഹൃദയത്തിലൂടെ കത്തികടത്തി ആത്മഹത്യ ചെയ്തു. മാഷാദുവിന്റെ കഥയിൽ കണ്ണാടി ദൃഷ്ടാന്തിന്റെ അഹം പ്രത്യയത്തെ നിലനിറുത്തുന്നു. രണ്ടാമത്തെ കഥയിൽ ചിത്രമാകുന്ന ദർപ്പണം യുവാവിനെ ആത്മഹത്യയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു.

ശ്രീ. കെ. പ്രഭാകരൻനായർ ദേശാഭിമാനി വാരികയിലെഴുതിയ ‘അകലെനിന്നുള്ള ദൃശ്യം’ എന്ന ചെറുകഥയും കണ്ണാടി തന്നെയാണ്. നിത്യജീവിതത്തിലെ ചില സംഭവങ്ങളെടുത്ത് കഥാകാരൻ രചനയിലൂടെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. വെറും പ്രതിഫലനം. അങ്ങനെയുള്ള പ്രതിഫലനത്തിൽ ആ സംഭവങ്ങളെല്ലാം ബന്ധിച്ച് ഉൾക്കാഴ്ച ഉണ്ടാകുകയില്ല. ഉൾക്കാഴ്ചയില്ലാത്ത സംഭവ വിവരണം ജേണലിസം മാത്രമാണ്. വിദ്യാർത്ഥിനി സിനിമയിൽ മാത്രം താല്പര്യമുള്ളവളാണെന്ന് കണ്ട് റ്റിച്ചർ അവളെ ശാസിക്കുന്നു. പില്ലാലത്ത് അവൾ പ്രശസ്തയായ ചലച്ചിത്ര താരമാകുമ്പോൾ ആ റ്റിച്ചർ തന്നെ അഭിമുഖ സംഭാഷണത്തിനായി ചെല്ലുന്നു. ശാരീരിക ജീവിതം നയിക്കുന്ന റ്റിച്ചറിനോടു് ചലച്ചിത്രതാരത്തിന് അന്യത മാത്രം. കലാകാരൻ കാണുന്ന യഥാർത്ഥ്യം അതിനെക്കാൾ ഉയർന്നു വേറൊരു യഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്ക് ചെല്ലണമെന്നാണ് കലയുടെ ആവിർഭാവം. എഴുത്തുകാരൻ കണ്ട യഥാർത്ഥ്യത്തോടു് രണ്ടാമത്തെ യഥാർത്ഥ്യത്തിന് ഒരു ബന്ധവുമുണ്ടായിരിക്കില്ല. പ്രഭാകരൻനായർക്ക് ഉൾക്കാഴ്ചയിലൂടെ ഈ സമൂഹനായക യഥാർത്ഥ്യത്തെ ദർശിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. വെറും ജേണലിസമല്ലാത്ത ഇക്കഥ വേറെയൊന്നുമില്ല.

നാനാവിഷയകം

1. കൈനിക്കര കഥാപാത്രങ്ങളെ ആകാശവാണിയിലെ വിദ്യാഭ്യാസ പരിപാടിയുടെ ചുമതലയേറ്റിരുന്ന കാലം. പി. കേശവദേവിന്റെ പ്രഭാഷണത്തിന് മുൻപ് പ്രഭാഷകന്റെ പേരും സംസാരിക്കാൻ പോകുന്ന വിഷയത്തിന്റെ സ്വഭാവവും വ്യക്തമാക്കി കൈനിക്കര ആദ്യമായി നാലു വാക്കുമെങ്കിലും പറയണം. കൈനിക്കര അതിന് വെയുന്ന പറഞ്ഞു. ‘എന്താ സാർ ഈ വൈമുഖ്യം?’ എന്ന് അവിടെയിരുന്ന ഞാൻ ചോദിച്ചു. കൈനിക്കരയുടെ മറുപടി ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: ‘എനിക്ക് അയാളെ കഥാകാരനെന്നോ നോവലിസ്റ്റെന്നോ വിശേഷിപ്പിക്കാൻ വയ്ക്ക് കൈനിക്കരക്ക് പകരം ആരോ ആ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞു. എന്റെ ഓർമ്മ ശരിയാണോ എന്തോ. ശ്രീ കെ. ഗോപാലൻ നായരാണ് ആമുഖത്തെ മട്ടിൽ ചില വാക്കുകൾ പ്രക്ഷേപണം ചെയ്തത്. കൈനിക്കരയുടെ ഈ വിമുഖത കേശവദേവ് അറിഞ്ഞില്ല. അറിഞ്ഞെങ്കിൽ വഴക്ക് തന്നെ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു.

മോപസാങ്ങ്

കൈനിക്കരയുടെ ഈ നിലപാടു് ശരിയായിരുന്നോ? ആയിരുന്നില്ല എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. സർഗ്ഗശക്തിയെ അവലംബിച്ച് നോക്കുകയാണെങ്കിൽ കേശവദേവിനുള്ള പ്രതിഭ കൈനിക്കരയ്ക്ക് ഇല്ല. അന്യരുടെ കാര്യം വരുമ്പോൾ നമ്മൾ നമുക്കും അവർക്കുമിടയിലായി അന്യകാരം കൊണ്ട് വേലി കെട്ടുന്നു. അതിനെ ഇല്ലാതാക്കാൻ നമ്മൾ നിസ്വാർത്ഥ മനോഭാവത്തിന്റെ പ്രകാശം പ്രസരിപ്പിക്കുന്നില്ല. കൈനിക്കര കഥാപാത്രങ്ങളെ പുരുഷനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനുപോലും മിഥ്യാസങ്കല്പത്തെ തകർക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

2. പ്രൈവറ്റ് കോളേജുകളിൽ അധ്യാപകരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന് വേണ്ടി എനിക്ക് പലപ്പോഴും പോക്കേട്ടായി വന്നിട്ടുണ്ട്. സർവ്വകലാശാലയുടെ പ്രതിനിധിയായി ഞാൻ. സർക്കാരിന്റെ പ്രതിനിധിയായി വിദ്യാഭ്യാസ സെക്രട്ടറി. പലരും ഇന്റർവ്യൂ കഴിഞ്ഞു പോയി. ഒരാളെത്തിയപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു: “എന്താ സ്പെഷൽ സബ്ജക്ട്?” മറുപടി: “കഥകളി” എന്റെ ചോദ്യം: “ആട്ടെകഥകളിലൊന്നും ‘പാടച്ചരകിടം’ എന്ന കാണ്മാമല്ലോ. അതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്?”

ഉദ്യോഗാർത്ഥി മിണ്ടിയില്ല. അപ്പോൾ ആ കോളേജിലെ മലയാളം പ്രൊഫസർ അയാളെ സഹായിച്ചു. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: ഇതിനിങ്ങനെയോ നിങ്ങൾക്ക്? ‘പാടത്തിൽ ചരിക്കുന്ന കിടം’.

ഞാൻ ചിരിച്ചില്ല. മലയാളമോ സംസ്കൃതമോ അറിഞ്ഞു കൂടാത്ത കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പലും ചിരിച്ചില്ല. ‘പാടച്ചരകിടം’ എന്ന വാക്കിന് കള്ളൻ എന്നാണ് അർത്ഥം. പ്രൊഫസർ അപമാനിക്കരുതല്ലോ എന്നവിചാരിച്ച് ഞാൻ അർത്ഥ പ്രദർശനം നടത്തിയതുമില്ല (പാടച്ചര = പാടത്തിന്, ചരിന്ദൻ ചരത്തിന്) കസേരസ പാടച്ചരം എന്നു ശാകന്തളം നാടകത്തിൽ (ആരാമകം). ‘പട്ടിമിൻ പരിമലാലി പാടച്ചരം’ എന്ന ഭാമിനിവിലാസത്തിൽ. പാടച്ചരകിടൻ എന്നതിന് പാടത്തിൽ ചരിക്കുന്ന കിടം എന്നു പറഞ്ഞ പ്രൊഫസറെക്കാൾ ഉന്നതനാണ് അർത്ഥമറിഞ്ഞുകൂടുന്ന മട്ടിൽ മിണ്ടാതെ നിന്ന ജീവികാർത്ഥി.

3. സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ രചനകളിലെ അശ്ലീല പ്രസ്താവങ്ങളെക്കുറിച്ച് മുറിവിളി കൂട്ടുന്നവർ തങ്ങളറിയാതെ ടെലിവിഷനിലൂടെ അശ്ലീലത ആസ്വദിക്കുകയാണെന്ന് അറിയുന്നോ? ബോൾ പോയിന്റ് പേനയെടുത്ത് താലോലിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു സൂനരി അതിന്റെ വേര പറയുന്നു. ദൃഷ്ടാക്കളുടെ ശ്രദ്ധ മുഴുവൻ ആ വേരയുടെ സൗന്ദര്യത്തിലാണു്. “ഈ മുഴുവതയാണ് എനിക്കിഷ്ടം” എന്നു പറഞ്ഞ് മനോഹരങ്ങളായ കൈകളെ തഴുകുന്നു, ഒടുത്തൻ. അവയുടെ മനോഹരതയിലാണ് കാഴ്ചക്കാരുടെ ശ്രദ്ധ. അതിന് ശേഷമുണ്ടാകുന്ന ആലിംഗനം കാഴ്ചക്കാർക്ക് കാമോദ്ദീപകമാണ് എന്നതിൽ എന്തുണ്ട് സംശയം. ദൃഷ്ടാക്കൾ തങ്ങളറിയാതെ ഞരമ്പുകളെ ചൂട പിടിപ്പിക്കുകയാണ് ഇമ്മാതിരി പരസ്യങ്ങൾ കണ്ട്. കട്ടികളാണ് ഇവ ദർശിച്ച് ഏറ്റവും കൂടുതലായി ചിത്തയുക്തം. ഈ മഹാപരാധത്തെക്കുറിച്ച് നമ്മുടെ സാദാചാര തല്പരർക്ക് ഒരക്ഷരം പോലും ഉത്തരമില്ല. അശ്ലീല വർണ്ണനകൾ നിറഞ്ഞ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മനുഷ്യരെ അധഃപതിപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വളരെ വളരെ കൂടുതലായി, ടെലിവിഷനിലെ അശ്ലീലരംഗങ്ങൾ ദൃഷ്ടാക്കളെ അധഃപതിപ്പിക്കുന്നു. അഴക്ക് ചാലിൽ എറിയുന്നു. കട്ടികളെ ‘sex mania’ ഉള്ളവരാക്കി മാറ്റുന്നു.

ആന്റി റിയലിസം

Fredric Jameson

അനുകരണത്തിനുള്ള ഗ്രീക്ക് പദമാണ് മിമിസിസ് (mimesis) എന്ന്. (The Concise Oxford Dictionary of Literary Terms - Chris Baldick) ബാഹ്യയാഥാർത്ഥ്യത്തെ അതുപോലെ അനുഭവിക്കലാണത്. പക്ഷേ ഈ അനുകരണം കലയുടെ സമൃദ്ധ ചിത്ര മണ്ഡലമല്ല എന്നാണ് ആധുനികമതം. ബാഹ്യവും ഭൗതികവുമായ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ തുല്യീകൃതമായി യാഥാർത്ഥ്യത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കാനാണ് ഇപ്പോഴത്തെ കലാകാരന്മാർ ശ്രമിക്കുന്നത്. വസ്തുനിഷ്ഠതയെ പരമലക്ഷ്യമാക്കി വസ്തുനിഷ്ഠമായ പ്രതിപാദനം നിർവഹിക്കുന്നത് കലയല്ലെന്ന് വരെ അമുർത്തകലയുടെ ഉദ്ദേശ്യക്ഷമമായ മലിവിച്ച് എന്ന റഷ്യൻ ചിത്രകാരൻ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മിമിസിസിനും റിയലിസത്തിനും എതിരായുള്ള ആന്റി റിയലിസത്തെ കുറിച്ച് അത്യുജ്ജ്വലമായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് Christopher Nash-ന്റെ World Postmodern Fiction എന്നത് (Longman, London and New York, Pages 388) റൊമാന്റിസിസം ആവിഷ്കരണ രീതിയിൽ ഊന്നൽ കൊടുക്കുന്നു. റിയലിസം വസ്തുനിഷ്ഠമായ ചിത്രീകരണത്തിലും. ഇതൊരു നാണയത്തിന്റെ തന്നെ രണ്ടു വശങ്ങളാണ്. അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട അർത്ഥത്തിന് കീഴ്പ്പെടുത്തുകയാണ് റൊമാന്റിസിസവും റിയലിസവും. എന്നാൽ ആന്റി റിയലിസം അർത്ഥരഹിതമായി, അയുക്തികമായി, യാഥാർത്ഥ്യരഹിതമായി സൃഷ്ടിച്ച് ഉദ്യമിക്കുന്നു. ജെയിംസ്, ജോയിസ്, പ്രൂസ്റ്റ്, മാൻ, ഫോക്സ്, റൂൾഫ്, ലോറൻസ്, ഹെലിൻ, മൽറോ, സാർത്ത്, കമ്യൂ, കാഹ്ന ഇവർ നിയമിതസ്ഥകളാണ്. ഇവരിൽ നിന്ന് പ്രഭാതമായി ആന്റി റിയലിസത്തിലായി കാൽവിനോ, ബോർഹേസ്, ബെക്കിറ്റ്, റോബ് ഗ്രിയെ, ബാർത്ത് (Barth) ഇവർ കലാസൃഷ്ടികൾക്ക് രൂപം നൽകുന്നു. ഈ ആന്റി റിയലിസങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കാൻ, അവരുടെ രചനകളെ ആഴത്തിൽ പഠിക്കാൻ ഈ ഗ്രന്ഥം സഹായിക്കുന്നു, നമ്മളെ. അതുകൊണ്ടാവണം ലോകപ്രശസ്തനായ മാർക്സിസ് നിരൂപകൻ Fredric Jameson ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത്: World Postmodern fiction is very rich in all kinds of observations about the post realistic and is a very important document in... the post modern debate... a book which will occupy me now for sometime.

അതുതവഹമാണ് ഗ്രന്ഥകാരന്റെ അപഗ്രഥനപാടവം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാണ്ഡിത്യം അന്യദൃശ്യം. പക്ഷേ ഇത് വായിച്ചു കഴിഞ്ഞ് വിസ്മയാധിനനായി ഇരുന്ന ഞാൻ എന്നോടു് തന്നെ ചോദിച്ചു. തോമസ് മാൻ, പ്രൂസ്റ്റ്, കാഹ്ന, ജോയിസ് ഇവരെക്കാൾ വലിയ കലാകാരന്മാരോണോ അവരോ, റോബർട്ട് യെ, ബോർഹേസ് ഇവരെല്ലാം. ഭൂതകാലസ്മരണകൾ (പ്രൂസ്റ്റിന്റെ നോവൽ) ഇവ നിലനിൽക്കുമോ അതോ ബോർഹേസിന്റെ ‘Ficciones’-ഉം കാൽവിനോയുടെ ‘The Casate of Crossed Destinies’-ഉം നിലനിൽക്കുമോ? ഈ സംശയത്തോടുകൂടിതന്നെ ഞാൻ ഇപ്പോഴും വീണ്ടും വീണ്ടും വായിക്കും. എന്റെ അറിവിന്റെ പരിധി വികസ്പിപ്പിക്കാൻ ഇതെന്നെ സഹായിക്കും.

അവർ എന്നോടു് പറഞ്ഞു

എൻ. ഗോപാലപിള്ള: കണ്ണശ്ശപ്പണിക്കർക്ക് ശൗചം ചെയ്തുകൊടുക്കാനുള്ള യോഗ്യത നിങ്ങളുടെ എഴുത്തച്ഛന് ഇല്ല.

എം. പി. അപ്പൻ: എൻ. ജി. പി.ക്ക് എഴുത്തച്ഛന്റെ കവിത ഇഷ്ടമല്ലായിരുന്നു. (എൻ. ജി. പി. എന്നാൽ എൻ. ഗോപാലപിള്ള)

ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി: സാഹിത്യവാരഫലം എന്തിനാ എഴുതുന്നത്. അത് നിറുത്തണം.

വയലാർ രാമവർമ്മ: നിങ്ങൾക്ക് മിശ്രയുടെ കറവുണ്ട്. അത് ഇടനെ വയ്ക്കണം.

ഡോക്ടർ ഗോദവർമ്മ: (വൈവവേസി പരീക്ഷ നടക്കുന്ന ഹാളിലേക്ക് ഞാൻ കയറുന്നതിന് മുൻപ്) ഏറ്റവും നല്ല നന്ദേശത്തിലെ പാദഭേദങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉള്ളൂർ ചോദിച്ചാൽ അദ്ദേഹം അംഗീകരിച്ചു പറയാമെന്ന് ശരിയെന്ന് പറഞ്ഞേക്കാം. ഞാൻ സ്വീകരിച്ച പാദം ശരിയെന്ന് പറയരുത്. പറഞ്ഞാൽ ക്ലാസ് കിട്ടുകില്ല.

എം. എച്ച്. ശാസ്ത്രികൾ: (സ്റ്റാഫ് മുൻപ് എല്ലാ ദിവസവും ഒരേ കസേരയിൽ വന്നിരുന്ന് എല്ലാ അദ്ധ്യാപകരോടും സംസാരിക്കുന്ന പ്രിൻസിപ്പലിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി) വിശ്വസ്തം പറയണമെന്നാണ് കൃഷ്ണൻ നായരുടെ ആശുപരിമെങ്കിൽ ഇപ്പോളിരിക്കുന്ന കസേരയിൽ നിന്നു മാറി മറ്റേക്കസേരയിൽ ഇരിക്ക. (മറ്റേക്കസേരയെന്നു പറഞ്ഞത് പ്രിൻസിപ്പൽ പതിവായി ഇരിക്കാറുള്ള കസേര)

തെറ്റായി ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കുന്ന ഒരു പ്രിൻസിപ്പൽ: (വർഷാവസാനത്തിൽ ക്ലാസ്സ് സോഷൽ ഏർപ്പാടു് ചെയ്ത പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ ആഗമനം പ്രതീക്ഷിച്ചു നിൽക്കുന്ന എന്നോടു് പെൺകുട്ടികൾ നിൽക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് നോക്കി) Well, I want to enjoy all of them.

കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ: ശ്രീ. സുകുമാർ അഴീക്കോട്ടു ഡോക്ടർ എസ്. കെ. നായരും വാദപ്രതിവാദം കൗമുദി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിലൂടെ നടത്തിയത് ഉദ്ദേശിച്ചു. ആരേയും ഒരിക്കലും ഏതിർക്കാത്ത സുകുമാർ അഴീക്കോട്ടാണ് ഇതെഴുതുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കണം.

ഡോക്ടർ സി. കെ. കരീം: (അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുകവലിക്കൽ ആമതമാകുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞു എന്നോടു്) ഇനി വെച്ചിലെന്ന് വെച്ചിലല്ലെങ്കിലെന്ന്?

ഞാൻ എന്നോടു് തന്നെ: ശ്രീ. ഇ. എം. എസ്സിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളോടു് എല്ലാവരും യോജിച്ചെന്ന് വരില്ല. പക്ഷേ അദ്ദേഹം World figure ആണെന്ന കാര്യം ആരുമറക്കരുത്. (World figure = A persons range of great distinction before the eyes of the world).

Christopher Nash

എം. കൃഷ്ണൻ നായർ

തിരുവനന്തപുരത്ത് വി. കെ. മാധവൻ പിള്ളയുടെയും ശാരദാമ്മയുടെയും മകനായി 1923 മാർച്ച് 3-നു ശ്രീ എം. കൃഷ്ണൻ നായർ ജനിച്ചു. സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശേഷം തിരുവനന്തപുരം യൂണിവേഴ്സിറ്റി കോളജിൽ നിന്ന് മലയാളത്തിൽ ബിരുദാനന്തര ബിരുദം നേടി. പഠനത്തിനു ശേഷം മലയാള സാഹിത്യാധ്യാപകനായി അദ്ദേഹം പല കലാലയങ്ങളിലും സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. എറണാകുളം മഹാരാജാസ് കോളജിൽ നിന്നു മലയാള വിഭാഗം തലവനായി വിരമിച്ചു.

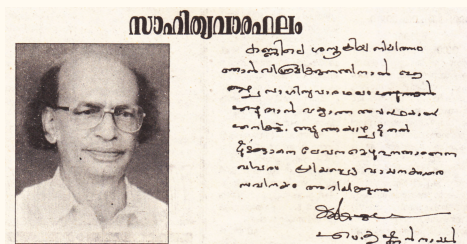
സാഹിത്യവാരഫലം

36 വർഷത്തോളം തുടർച്ചയായി അദ്ദേഹം എഴുതിയ (1969 മുതൽ മരണത്തിനു ഒരാഴ്ച മുൻപു വരെ) **സാഹിത്യവാരഫലം** ഒരുപക്ഷേ ലോകത്തിലെ തന്നെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ കാലം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച സാഹിത്യ പംക്തി ആയിരിക്കും. മലയാളനാട് വാരികയിലാണ് അദ്ദേഹം

തന്റെ പംക്തി എഴുതിത്തുടങ്ങിയത്. മലയാളനാട് നിന്നുപോയതിനു ശേഷം കലാകൗമുദി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിലും അതിനു ശേഷം സമകാലിക മലയാളം വാരികയിലും സാഹിത്യ വാരഫലം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ലോകസാഹിത്യത്തിൽ അഗാധമായ അറിവുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹം തെക്കേ അമേരിക്ക മുതൽ യൂറോപ്പു വരെയും, ആഫ്രിക്ക മുതൽ ജപ്പാൻ വരെയുമുള്ള എഴുത്തുകാരെ കേരളത്തിലെ വായനക്കാർക്കു പരിചയപ്പെടുത്തി. പാവ്ലോ നെരൂദ, മാർക്വേസ്, തോമസ് മാൻ, യസുനാരി കവബാത്ത തുടങ്ങിയ വിശ്വസാഹിത്യകാരന്മാരെ മലയാളികളുടെ വായനാമേശയിൽ എത്തിക്കുന്നതിൽ കൃഷ്ണൻ നായരുടെ പങ്കു ചെറുതല്ല.

സൗമ്യസ്വഭാവിയും ശാന്തനും ആത്മീയമര്യാദക്കാരനുമായിരുന്ന കൃഷ്ണൻ നായർ സാഹിത്യ വിമർശനത്തിൽ കർശനമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ അവലംബിച്ചു. രചിതാവിന്റെ പേരും പ്രശസ്തിയും അദ്ദേഹത്തിന് പ്രശ്നമായിരുന്നില്ല. കലാപരമായി ഔന്നത്യമുള്ള രചനകൾ മാത്രമാണ് സാഹിത്യമെന്നും മറ്റെല്ലാം വ്യർത്ഥവ്യായാമങ്ങളാണെന്നും അദ്ദേഹം ഉറച്ചു വിശ്വസിച്ചു. സ്വന്തം ലേഖനങ്ങളെപ്പോലും 'സാഹിത്യ പത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെയും ഏഷണിയുടെയും ഒരു അവിധത്ത്' എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ച അദ്ദേഹം അനുബന്ധമായി, 'അതുകൊണ്ടാണല്ലോ, ചുമട്ടുതൊഴിലാളികൾവരെയും 35 വർഷമായി സാഹിത്യ വാരഫലം വായിക്കുന്നത്' എന്നും കൂട്ടിച്ചേർത്തു. രസകരമായ രചനാശൈലിയും കുറിക്കുകൊള്ളുന്ന നർമവും മലയാളികളുടെ ജീവിത ശൈലിയെക്കുറിച്ചുള്ള നിശിതവും ഹാസ്യാത്മകവുമായ നിരീക്ഷണങ്ങളും സാഹിത്യ വാരഫലത്തെ വായനക്കാർക്കു പ്രിയങ്കരമാക്കി.

1995 ജൂൺ 25-ന് കലാകൗമുദി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കത്ത്.

അതിഗഹനമായ വായനയുടെ ഉടമയായിരുന്നു കൃഷ്ണൻ നായർ. ഓട്ടോറിക്ഷാ ഡ്രൈവർമാർ മുതൽ കോളേജ് പ്രൊഫസർമാർ വരെയും നവകവികൾ മുതൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ വരെയും സാഹിത്യവാരഫലത്തിന്റെ പുതിയ ലക്കങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കാത്തിരുന്നു. മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ മൗലികതയുള്ള എഴുത്തുകാർ ഇല്ലെന്നും ടോൾസ്റ്റോയിയും തോമസ് മാനുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ മലയാള സാഹിത്യകാരന്മാർ ബഹുദൂരം സഞ്ചരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു.

തിരുവനന്തപുരത്തെ സായാഹ്ന നടത്തക്കാർക്ക് പരിചിതനായിരുന്നു കൃഷ്ണൻ നായർ. ഇന്ത്യൻ കോഫി ഹൗസിലെ പതിവുകാരനായിരുന്ന അദ്ദേഹം തിരുവനന്തപുരത്തെ മോഡേൺ ബുക്ക് സെന്ററിൽ സ്ഥിരം സന്ദർശകനും ഉപയുക്താവുമായിരുന്നു. സാഹിത്യരംഗത്തെ സേവനങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹത്തിനു ജി. കെ. ഗോയെങ്ക പുരസ്കാരം ലഭിച്ചു. കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റി ലൈബ്രറി അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകൾക്കായി ഒരു പ്രദർശനം നടത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യ കാല ഉപന്യാസങ്ങളായ 'സ്വപ്നമണ്ഡലം' (1976), സൗന്ദര്യത്തിന്റെ സന്നിധാനത്തിൽ (1977), ചിത്രശലഭങ്ങൾ പറക്കുന്നു (1979), സാഹിത്യ വാരഫലത്തിന്റെ ആദ്യ പ്രതികൾ തുടങ്ങിയവ ഈ പ്രദർശനത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരുന്നു.

ഫെബ്രുവരി 23, 2006-ൽ തിരുവനന്തപുരത്തെ ഒരു സ്വകാര്യ ആശുപത്രിയിൽ കൃഷ്ണൻ നായർ അന്തരിച്ചു. ന്യൂമോണിയയും ഹൃദയത്തിലെ രക്തതടസ്സവുമായിരുന്നു മരണ കാരണം.

(ഈ ജീവചരിത്രക്കുറിപ്പിനും വാരഫലത്തിലെ ചിത്രങ്ങൾക്കും വിക്കിപീഡിയയോട് കടപ്പാട്.)

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിറ്റിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറങ്ങുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ്പ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളോ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ് ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്ന് ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിറ്റുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം - കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ - എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <info@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <info@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.